

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Omnis generis sclera crescere, ob absentiam aliorum, cùm tamen præsens sit vbique Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

te quoque à Deo non videri: sed falleris, videt non videntem. Hæc serio cogitans, libenter, cum Assyrio illo Isæo, ab illicitis aspectibus ad Philosophiam traducto dices: *Dæsi laborare ab oculis.* Video utilia, video me videri, idcirco non facio, quod pudor sit, videri.

Tu quoque ades, simulate Catholice, qui dum in urbe es Catholica, & inter Catholicos, prohibitis diebus carne abstines, quibus tamen vesceris, quando inter haereticos versaris. nempe tūc nullus Catholicus te videt? at Deus videt. Quin inter ipsos haereticos tanto constantius, exemplo Eleazari illius, repudiatis vetitis cibis, tibi religio esset profitenda. Quid iuuat, in Bauaria, adire tempa Catholica, qui alibi, sine ullo scrupulo, immò verè etiam sine religione, non fana modò, sed etiam *cenam* adiſ haereticorum? Non videt te ibi Princeps, non magistratus tuus, at Deus videt; qui vnuſ tibi debet esse instar omnium Principum, Regum, ac Imperatorum. *Oculus Dei simul uniuersa cernentis*, ait S. Augustinus, *non abdita locorum, non parietum septa secludunt;* nec solum ei acta & cogitata, verū & agenda & cogitanda sunt cognita. *Ista vera scientia summi Iudicis, iste est tremendus aspectus, cui peruum est omne solidum, & apertum omne secretum: cui obscura clarent, muta respondent, silentium confitetur, & sine voce mens loquitur.*

Tu quoque qui absentes rodere, eorumque facta calumnijs lacerare non vereris, in te, & ad Deum tibi ubiqꝫ præsentem reuertere. Non audit ille, de quo loqueris? si audiret, ei, verso stilo, etiam adulareris: nunc mordes & laceras absentem, & non audientem. At audit vidētque Deus; cuius tam acutus est oculus, vt etiam te videat domi ante speculum in crinibus superbientem, falsas rationes, infames libellos scribentem, in ipsa nocturna caligine, recta aliena conscientem, cistas refringentem, alienæ pudicitiae insidiantem; denique in ipsum cor & affectum introspicit, concupiscentias tuas sceleratas omnes spectat, & numerat: scit, cum tu à tot maritis accusaris, eunuchum de adulterio non accusari. Adhucene tam impudens eris, vt non resipiscas? Resipiscas, si cæcitatem deponas, & Deum ubique præsentem s̄epius certiūsque, quām Solem istum aspicias; aspicias, si ad Christum, instar cæci Hierichuntini, quantis maximis & vocibus & affectibus clames: *Domine, ut videam;* tunc enim quid. quid, vel tibi, vel alijs, accidat, etiam curi Moyse clamabis: *Date*

S. Augustin.
serm. 2. de
Temp.

X V.

Ma.

G 3

Deuter. 32. Magnificentiam Deo nostro; Dei perfecta sunt opera, & omnes via eius Indicia.

XVI.

Vt igitur exactè præsentiam Dei intelligas, sequentia, in compendio perpende. 1. Deum omnibus rebus spiritualibus, corporalibus, in cælo, terris, orco præsentem esse. 2. Ita esse omnibus rebus præsentem, non sicut rex per hunc legatum hic, per alium alibi est, sed vt totus, & secundum omnes perfectiones suas, in singulis existat. 3. Sicut rupes immota, & in se eadem præsens est aquis defluentibus, & attigit præterlapsas, & venturas explet; ita Deum, in se immutabilem atque æternum, præsentem esse omnibus rebus, etiam præteritis & futuris. Non est enim in Deo præteritum & futurum, sed unicum & indiuisum præsens.

Rom. 1.20.

4. Tribus modis Deum præsentem posse cognosci, ratione naturali, ex principijs naturæ lumine cognitis (Nam inuisibilia Dei à creatura mundi, per ea, quæ facta sunt, intellectu conspicuntur, & vel Ethnicus dixit: *Iouis omnia plena*) ex lumine fidei supernaturali, imaginatione quadam, sed per fidem correcta, ne speciei corporeæ, nimium tribuatur. 5. Per Eucharistiam præsentem cognosci. 6. Per ipsam etiam Incarnationem, nam ideo Deus factus est homo, vt præsentiam eius melius conciperemus. Vnde Emmanuel, hoc est, nobiscum Deus, vocatur Messias. 7. Non sufficere, vt intellectu præsentem Deum cognoscamus, nisi illi etiam voluntatem atq; nostros totos uniamus, tanquam primo principio nostro, Creatori, Conservatori, Gubernatori, in quo vivimus, mouemur, & sumus, item tanquam Redemptori, Iustificatori, Iudici, & Glorificatori: quæ omnia miro motus efficiunt; sicut & si cogitemus, nos ei adesse, tanquam seruos Domino. *Sicut enim oculi seruorum in manibus Dominorum*, ita oculi nostri debent ad Deum esse. Quin velut Magistro & Doctori discipulus & Benefactori cliens semper cupit adesse, ita nos Deo. Denique Deum in se & alijs præsentem & operantem, qui cogitat, vult & ipse cum eo operari, & tanquam Cyrenæus Crucem cum Christo gestans, ei se unit & conformat. Qui autem in studijs, negotijs, rebus aduersis, Dei obliuiscitur, suę salutis obliuiscitur, & cæci instar, in foueā cadit perditionis.

Psal. 122.2.

Tractat hoc argumentum piè & eleganter Antonius Gaudier Societatis nostræ Sacerdos: & passim perurget Antonius Sucquet, in Via vitæ æternæ; solidè autem, more suo, Leonardus Lessius, qui nobis magnam, in hoc argumēto, meditandi materiam suppeditauit: quæ

Anton. Gaudier in libello de Dei præsentia. Less. de Divin. Perfect.